

กะปอมน้อย...คอยแม่

หนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาการอ่านออกเขียนได้

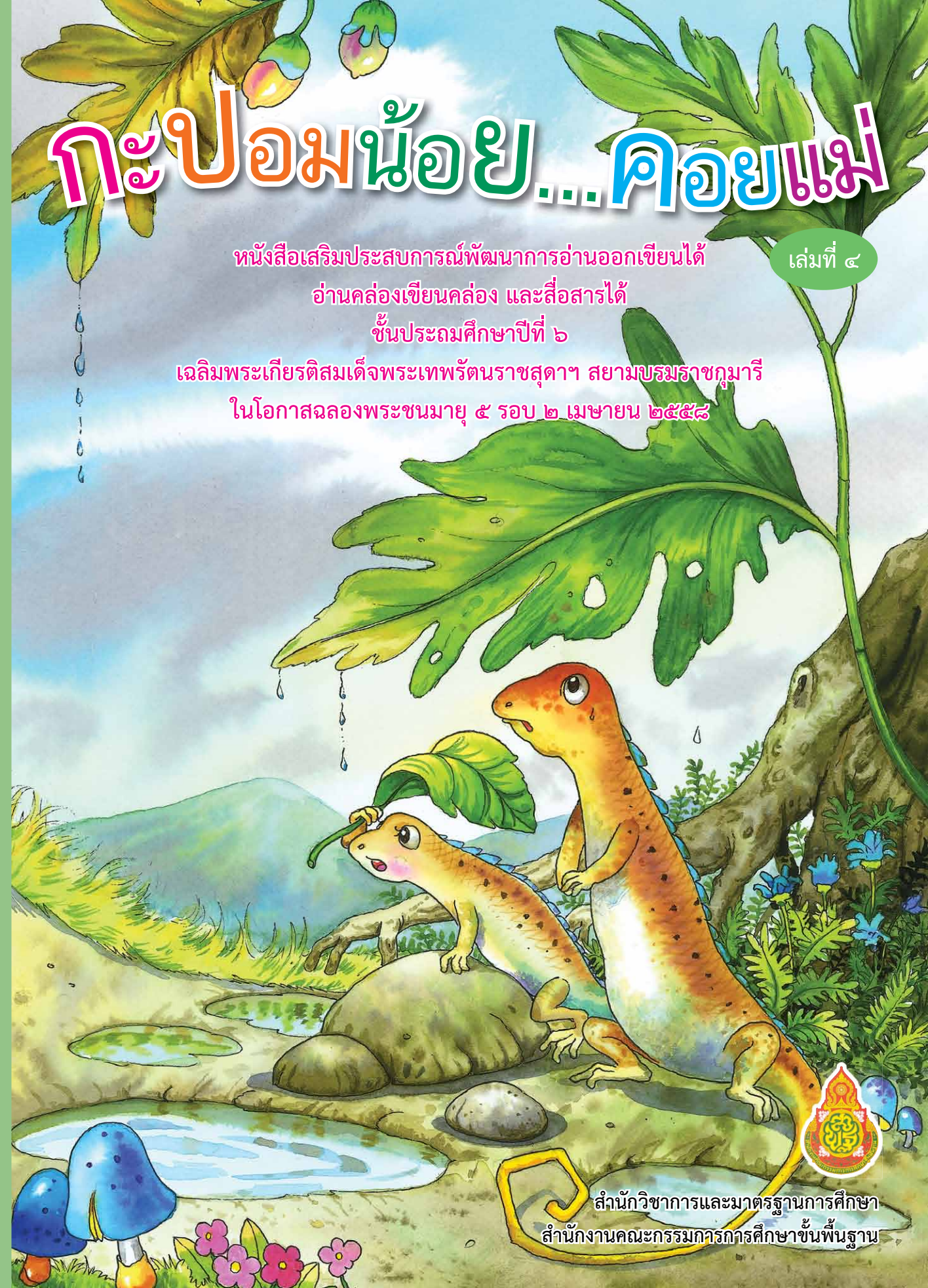
อ่านคล่องเขียนคล่อง และสื่อสารได้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘

เล่มที่ ๔

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กะปอมน้อย...คอยแม่

หนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาการอ่านออกเขียนได้

เล่มที่ ๔

อ่านคล่องเขียนคล่องและสื่อสารได้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กะปอมน้อย...คอยแม่

หนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาการอ่านออกเขียนได้

อ่านคล่องเขียนคล่อง และสื่อสารได้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คืนเพ็ญเห็นกระต่าย

สุขใจในทุ่งกว้าง

เล่นสนุกจิ้งจอกขี้ถนัด

กะปอมน้อย...คอยแม่

เพื่อนรักออนไลน์

ลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จัดพิมพ์ สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ISBN 978-616-395-759-7

พิมพ์ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามโครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยจังหวัดชายแดนภาคใต้

จำนวนพิมพ์ ๕,๐๐๐ เล่ม

ที่ปรึกษา นายบุญรักษ์ ยอดเพชร เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นายวินัย รอดจ่าย ข้าราชการบำนาญ

นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ

นางสุกัญญา งามบรรจง ที่ปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

๗๙ ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๖๑ ๔๕๖๗ ๐ ๒๕๗๙ ๕๑๐๑

คำนำ

ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นปีมหามงคลเนื่องในโอกาสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเจริญพระชนมายุ ๕ รอบ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักในพระมหารัชมงคล อย่่างหาที่สุดมิได้ จึงได้จัดพิมพ์หนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาการอ่านออกเขียนได้ อ่านคล่องเขียนคล่อง และสื่อสารได้ เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ โดยจัดพิมพ์ขึ้นละ ๕ เล่ม รวม ๓๐ เล่ม ให้เป็นหนังสือส่งเสริมทักษะภาษาไทย ด้านการอ่านและการเขียน เนื้อหาของหนังสือแต่ละเล่มจะเพิ่มศักยภาพการอ่านของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมตามหลักค่านิยม ๑๒ ประการ ที่สำคัญคือความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีกิจกรรมท้ายเล่มเพื่อฝึกทักษะทางภาษา และมีหนังสือคู่มือการใช้อีก ๑ เล่ม รวม ๓๑ เล่ม บรรจุในกล่อง ซึ่งได้แจกแก่โรงเรียนในสังกัดแล้ว คณะกรรมการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยจังหวัดชายแดนภาคใต้ ศูนย์ประสานงานและบริหารการศึกษา จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศปบ.จชต.) พิจารณาเห็นว่าหนังสือชุดนี้เหมาะสมในการใช้เป็นสื่อฝึกทักษะการอ่าน แก่นักเรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงจัดพิมพ์แจกเพิ่มเติมให้แก่โรงเรียนทุกสังกัดในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้

ในโอกาสนี้ ขอขอบคุณทุกฝ่ายที่ร่วมดำเนินการให้การจัดพิมพ์หนังสือดังกล่าวเป็นไปด้วยความ เรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ หากมีข้อเสนอแนะประการใด โปรดแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนา

(นายบุญรักษ์ ยอดเพชร)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๔ ตุลาคม ๒๕๖๐

ที่ตลาดสด ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีสินค้าวางขายมากมาย พ่อค้าแม่ค้า
ซื้อขายสินค้ากันอย่างคึกคัก ทั้งเครื่องอุปโภคบริโภค พืชผักพื้นบ้าน
รวมทั้งสัตว์ป่าตัวเล็ก ๆ อย่าง “กะปอม”

“แม่จ๋า ที่นี่คือที่ไหน คนเยอะจัง เขามาทำอะไรกัน” กะปอมน้อยถามแม่
“เขาเรียกตลาดจ๊ะลูก เป็นที่ที่คนเขามาซื้อขายสินค้ากัน”

“แล้วเขาจับเรามาทำไม แม่จ๋า ดูลิ เราถูกจับมาทั้งหมดเลย ทั้งแม่ พี่
และหนู” กะปอมน้อยชักต้ออย่างสงสัย แม่จึงไปครุ่นหนึ่ง แล้วจึงตอบลูก
“เขาจับเรามาเพื่อนำไปทำเป็นอาหาร”

พี่กะปอมพูดขึ้นเสียงเศร้า ๆ ว่า “ตอนนี้เขาจับเรามาวางขายที่ตลาดนี่เอง”
“เพื่อรอคนมาซื้อ” แม่พูดต่อ พร้อมกับถอนหายใจอย่างกังวล
กะปอมน้อยรู้สึกหวั่นใจ มองหน้า แม่ และพี่
อย่างเป็นทุกข์

เช้าวันหนึ่ง เด็กชายมาตลาดกับแม่เพื่อหาซื้อของ ชีบอกแม่ให้ดูกะปอม แล้วพูดว่า

“แม่ครับ ดูสิ กะปอมน่าสงสารจังเลย เขาจับมันมาทำไมกันหนอแม่”

“เขาจับไปทำเป็นอาหารนะสิลูก”

“โถ น่าสงสาร กะปอมตัวเล็ก ๆ แค่นี้ กินเข้าไปได้อย่างไร” เด็กชายพูด พร้อมกับมองครอบครัวกะปอมอย่างครุ่นคิด

สักครู่พูดต่อ “อ้อ ผมเข้าใจแล้ว กะปอมพวกนี้ถูกคนจับมานั่นเอง เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนเคยชวนผมไปจับกะปอมเหมือนกัน แต่ผมไม่ไป เพราะสงสารมัน”

เด็กชายยืนนิ่งอยู่ครู่หนึ่ง พอนึกได้ รีบพูดขึ้นว่า “แม่ครับ แม่ช่วยซื้อ กะปอมทั้งหมดนี้ได้ไหมครับ ผมสงสารมัน อยากจะเอามันไปปล่อย”

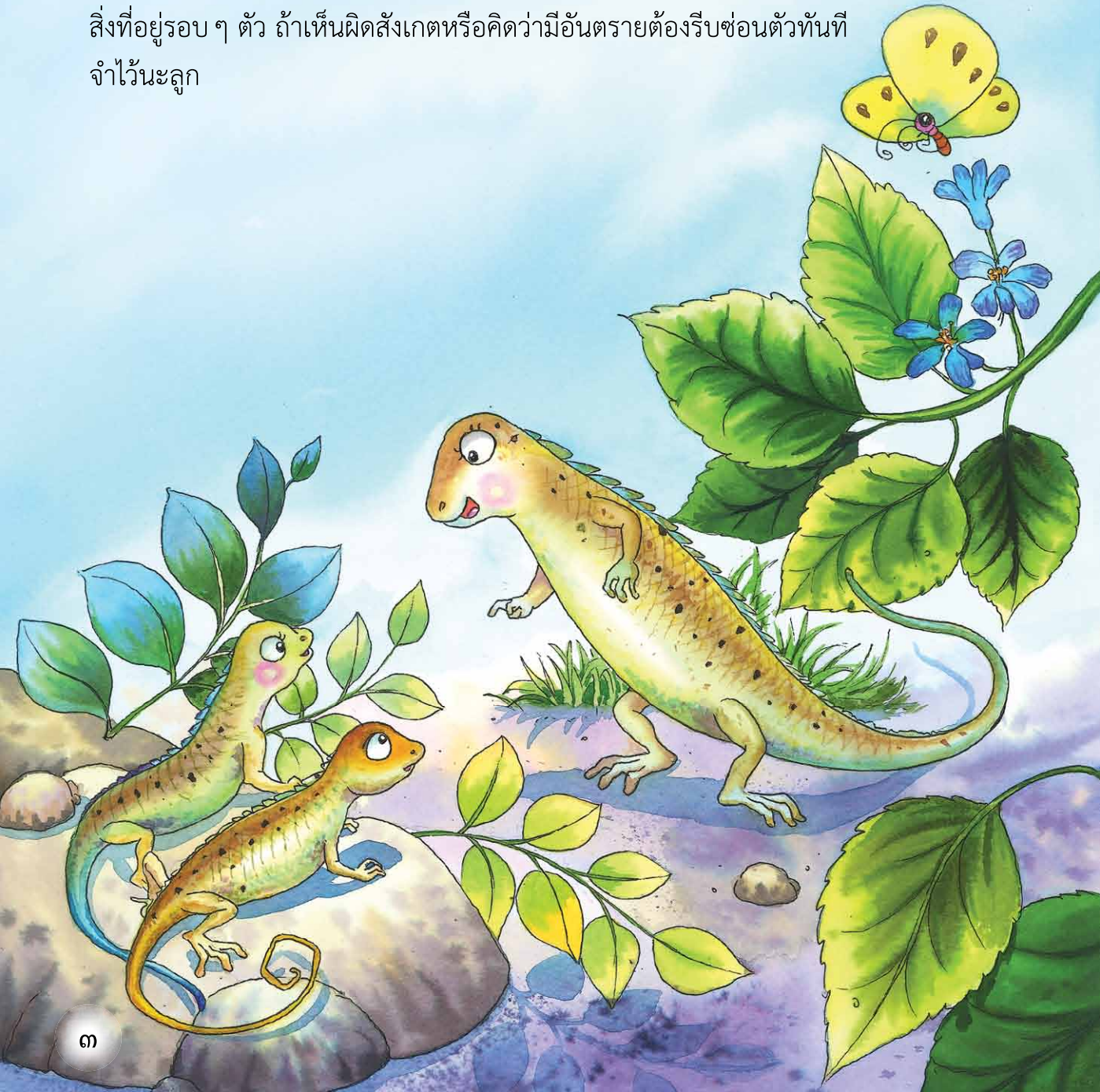
แม่พยักหน้าพร้อมกับยิ้มอย่างเอ็นดู กล่าวชมลูกชาย “ดีมากเลย ที่ลูกสงสาร มีเมตตาต่อสัตว์”

ตั้งแต่นั้นมา สมาชิกของครอบครัวกะปอมจึงได้กลับมาอยู่ในป่าพร้อมหน้ากัน
อีกครั้งหนึ่ง

นับแต่นี้ไป ครอบครัวกะปอมจะพากันออกไปหากินอย่างระมัดระวังตัวมากขึ้น
ทุก ๆ วัน แม่จะสอนวิธีหลบหลีกเลียงอันตรายให้แก่ลูกทั้งสอง

“หากจะหลีกเลียงอันตราย ลูก ๆ อย่าออกไปหากินตามลำพังควรออกไป
กับเพื่อน ๆ จะได้ช่วยกันระมัดระวังอันตราย ถ้าออกไปหากินนอกเขตที่อยู่ห่างไกล
จากสายตาของผู้ใหญ่ก็ต้องระมัดระวังตัวเองให้มากยิ่งขึ้น และต้องรู้จักสังเกต
สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว ถ้าเห็นผิดสังเกตหรือคิดว่ามีอันตรายต้องรีบซ่อนตัวทันที
จำไว้นะลูก

แม่บอกอีกว่า “กะปอมต้องระวังตัวไม่ว่าสัตว์หรือคนก็คอยจับกะปอมทั้งนั้น”
“ใช่ ใช่ ใช่” พี่กะปอมพูดเสริม “สัตว์ตัวเล็กตัวน้อย ถูกจับกินหมด รวมทั้งพวกเรด้วย”

“ทำไมปัจจุบันนี้เราอยู่อย่างไม่ปลอดภัยเลย” กะปอมน้อยถามขึ้นอย่างสงสัย
“เพราะการดำรงชีวิตของมนุษย์และสัตว์อยู่กันอย่างยากลำบาก” แม่ย้ำ
“ถ้าเราเจอสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ที่ไม่ปลอดภัย เราควรทำอะไร
ล่ะแม่” กะปอมน้อยถามอย่างฉลาด

“หากลูกพบสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัยอย่างกะทันหัน
หลบซ่อนตัวไม่ทัน ให้ทำอย่างนี้นะลูก” แม่บอกวิธีการให้แก่ลูก

“ก่อนอื่น ต้องรีบวิ่งหนีไปหาที่กำบังให้เร็วที่สุด
แต่ถ้าจนตัว วิ่งหนีไม่ทัน ให้สังเกตหรือหาที่ที่ปลอดภัย
หลบให้ดี วิ่งหนีโดยเร็วด้วยนะ”

กะปอมน้อยและพี่ ฟังคำสอนของแม่
อย่างเชื่อฟัง

หลายวันต่อมา กะปอมน้อยวิ่งกระหืดกระหอบมาบอกแม่

“แม่จ๋า แม่จ๋า เมื่อวานนี้หนูได้ยืนพื้มดแดงหลายตัวร้องไห้ระงมเชียว”

กะปอมน้อยพูดพลางหอบหายใจด้วยความเหนื่อย

“คนใช้ไม้แห่หลายรังเพื่อเอาไข่อีกหรือลูก” แม่ถามอย่างเข้าใจในสถานการณ์ดี

“ใช่ครับแม่ บ้านพื้มดแดงพังหมดเลย น่าสงสาร”

“อืม...พวกเราก็ต้องระวังตัวกันให้มากนะ ภัยเข้ามาใกล้ตัวเราแล้วละ ป่าไม้เหลือน้อย อาหารขาดแคลน ไม่รู้วันไหนพวกเราจะถูกจับตัว”

เช้าวันถัดมา ก็มีข่าวร้ายจากครอบครัวจิ้งหรีดว่าพ่อแม่ของจิ้งหรีดถูกจับตัวไป

“โธ่ น่าสงสาร ลูก ๆ จิ้งหรีดจะอยู่กันยังไง พ่อแม่ไม่อยู่ด้วยแล้ว” พื้กะปอมพูดกับน้อง

วันต่อ ๆ มา ก็มีข่าวร้ายมาเรื่อย ๆ ว่า สัตว์ตัวเล็กตัวน้อยในป่าถูกจับตัวไปทีละตัวสองตัว

เช้าวันหนึ่ง แม่กะปอม และลูกทั้งสอง ออกหาอาหารตามปรกติ
“หาอะไรกินไม่ได้เลย แมลงสักตัวก็ไม่มี” แม่บ่นเบา ๆ
“หนูหิวจังเลย แม่จำ ตั้งแต่เข้ามานี่ หาอาหารไม่ได้เลย” กะปอมน้อยร้องบอกแม่
แม่จึงหันมาบอกพื้กะปอมว่า “ลูกกับน้องรออยู่บริเวณนี้นะ แม่จะออกไป
หาอาหารแถวหนองน้ำใกล้ ๆ นี่ น่าจะได้อะไรมากินกันบ้าง” ว่าแล้วแม่ก็วิ่งออกไป
อย่างรวดเร็ว

พื้กะปอมชวนน้องวิ่งไปหลบแดดร้อนใต้ร่มไม้ นั่งรอแม่...

เวลาผ่านไป จากเช้า สาย บ่าย จนค่ำ แม่ก็ไม่กลับมา หิวก็หิว กลัวก็กลัว
ในที่สุด เมื่อแม่ไม่กลับมาแน่แล้ว พื้กะปอมจึงพาน้องไปนอนซ่อนตัวอยู่ในบริเวณป่า
ใกล้ ๆ นั้น

“เราจะทำยังไงกันล่ะพื้ ถ้าแม่ไม่กลับมาจริงๆ” กะปอมน้อยเอ่ยถามพื้เบา ๆ
“กลับสิน้อง ยังไงแม่ก็ต้องกลับ แม่ไม่เป็นอะไรหรอก” พื้กะปอมปลอบใจน้อง
“พรุ่งนี้แม่คงจะกลับมา หนูหิวเอาหนอยนะน้องนะ” พลังชวนน้องนอน
พักผ่อนเอาแรง

เช้าวันรุ่งขึ้น ก็ยังไม่มีวี่แววว่าแม่จะกลับมา พี่จึงตัดสินใจชวนกะปอมน้อย
ออกตามหาแม่

“เราไปตามหาแม่กันดีไหม เพื่อแม่หาอาหารได้เยอะ เราจะได้ช่วยกันถือ”

“จะดีหรือพี่ แม่บอกให้เรารออยู่ตรงนี้นะ เพื่อแม่กลับมาไม่เจอเรา แม่จะทำ
อย่างไร” กะปอมน้อยพูดอย่างมีเหตุผล

พี่กะปอมจึงตัดสินใจรอแม่ต่อไป

แต่แล้วแม่ก็ไม่กลับมา จนสาย บ่ายและค่ำ กะปอมสองพี่น้องตั้งตาคอย
หิวและกลัว

“พี่จ๋า แม่ของเราหายไปจริง ๆ เราจะทำยังไงกันต่อไปดี” กะปอมน้อยพูด
อย่างเศร้าสร้อย

“เราต้องช่วยเหลือตัวเอง ดูแลตัวเองอย่างที่แม่
เคยสอนเรา อย่างกลัวไปเลยนะ พี่จะดูแลน้องเอง” พี่กะปอมพูด
อย่างกล้าหาญ

ตั้งแต่นั้นมา สองพี่น้องก็ออกหากินกันตามลำพัง พี่กะปอม
คอยดูแลน้องเหมือนที่แม่สอนไว้

แม้จะลำบากเพราะอาหารขาดแคลน และยังต้องระมัดระวังตัวจากคนที่ชอบออกจับกะปอม แต่สองพี่น้องก็ไม่ท้อถอย ค่อย ๆ ปรับตัวจนสามารถอยู่กันได้ตามประสา ตอนกลางวันพากันออกหาอาหารพอประทังชีวิต พร้อมกับคอยฟังเสียงสัญญาณจากแม่ กลางคืนก็หาสถานที่ที่ปลอดภัยไว้หลบซ่อนตัวและพักผ่อน

วันหนึ่งกะปอมน้อยถามพี่ “พี่จำ พี่คิดว่า แม่ของเราจะกลับมาไหม หนูคิดถึงแม่เหลือเกิน”

“แม่เราต้องกลับมา” พี่กะปอมตอบทันทีและให้กำลังใจน้อง “แม่ทั้งฉลาดและเก่ง รู้จักวิธีเอาตัวรอดได้ พี่เชื่อว่าแม่ไม่ถูกจับตัวไปง่าย ๆ หรือ” พี่กะปอมบอกน้องอย่างมีความหวัง

กะปอมน้อยเห็นด้วยกับพี่ แล้วทั้งสองก็ออกหาอาหารอย่างไม่ย่อท้อ

วันเวลาผ่านไป กะปอมสองพี่น้อง ก็ค่อย ๆ เติบโตขึ้น แข็งแกร่งขึ้น และเรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่ในป่าได้อย่างเข้มแข็ง

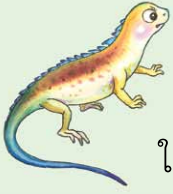
เช้าวันหนึ่ง กะปอมน้อยชวนพี่ปิ่นขึ้นไปหาอาหารบนต้นไม้ ขณะที่สอดสายตามองหาอาหาร สายตาของกะปอมน้อยก็เลื้อยไปเห็นสิ่งมีชีวิตเคลื่อนไหวอยู่ไกลๆ

ตอนแรก กะปอมน้อยคิดว่าเป็นป้าจิ้งเหลนที่เคยหาอาหารอยู่บริเวณใกล้ๆ กัน แต่พอสิ่งมีชีวิตนั้นเคลื่อนที่เข้ามาใกล้พลันกะปอมน้อยก็เบิกตากว้างอย่างดีใจ

“แม่จ๋า ลูกอยู่ที่นี่ แม่จ๋า ลูกอยู่ที่นี่” กะปอมน้อยส่งเสียงร้องตะโกนดังลั่น แล้วพี่น้องกะปอมทั้งสอง ก็รีบวิ่งลงจากต้นไม้ เข้าไปกอดแม่อย่างดีใจ หลังจากคลายความดีใจลงบ้างแล้ว แม่เล่าว่าเหตุที่แม่หายไปนั้น เพราะหนีจากคนที่คอยจับกะปอม แล้วก็เลยหลบซ่อนตัวอยู่ สองสามวันต่อมาจึงกลับมาหาลูกแต่ก็ไม่เจอได้แต่เหียวออกตามหา

พี่กะปอมเล่าบ้าง อยู่ในป่าด้วยความระวังตัว
อย่างแม่สอนไว้ ตั้งแต่นั้นมา ครอบครัวกะปอม
ก็อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข.

กิจกรรมพัฒนาการคิด

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. เรื่องกะปอมน้อย...คอยแม่ ให้นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้รับจากเรื่อง

.....

.....

๒. นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องใดจากครอบครัวของกะปอมบ้าง

.....

.....

๓. ถ้านักเรียนเป็นกะปอมจะนำคำสอนของแม่กะปอม ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

.....

.....

๔. นักเรียนบอกวิธีการหลีกเลี่ยงจากสิ่งแวดล้อมที่จะเป็นอันตรายต่อกะปอม นอกเหนือจากเนื้อเรื่อง

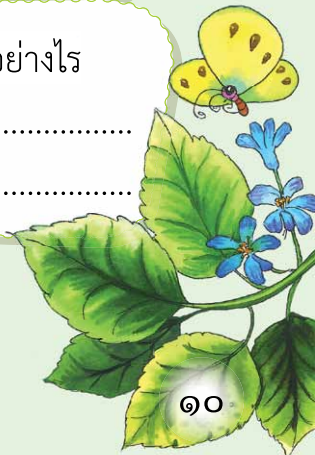
.....

.....

๕. การเลือกรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพนักเรียนมีข้อเสนอแนะอย่างไร

.....

.....

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เรื่อง อนุญาตให้ใช้สื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดทำหนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนา
การอ่านออกเขียนได้ อ่านคล่องเขียนคล่อง และสื่อสารได้ เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ เพื่อใช้เป็นสื่อเสริมทักษะ
ภาษาไทย โดยจัดพิมพ์เพิ่มเติมแจกแก่นักเรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือในสถานศึกษาได้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายบุญรักษ์ ยอดเพชร)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะทำงาน

จัดทำหนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาการอ่านออกเขียนได้ อ่านคล่องเขียนคล่อง และสื่อสารได้
เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

นางนวลอนงค์ สุวรรณเรือง	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓
นางวันทนี หมั่นหาผล	ข้าราชการบำนาญ
นางเอมอร ปิติ	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลกระบี่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์มัลลิกา ตัณฑนันท์
รองศาสตราจารย์ประพนธ์ เรืองณรงค์
รองศาสตราจารย์กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์
นางสาวนิจสุตา อภินันทาภรณ์
นางสาวอรอร ฤทธิ์กลาง
นางธนาภรณ์ กอวัฒนา
นางสาววิภารัตน์ อัสวินพันเลิศ
นางสาวนพวรรณ เชื้อแดง
นางสาวจันทร์จิรา ชัดติยะ

วาดภาพประกอบ

นางประภาสินี เจริญสกุลชัยพร